

PRZYOBUTY (1) *part praet pass pf*

N sg m przyobuty.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. przyobuć.

Mający na nogach obuwie, obuty:

Wyrażenie: »w pantofle przyobuty«: Crepidatus, W pántofle przyobuty. Mącz 68a.

Cf PRZYOBUC

AĆ